



ת"פ 31328/07/19 - מדינת ישראל נגד אחמד סכסכ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 31328-07-19 מדינת ישראל נ' סכסכ
לפני כבוד השופט ירון גת

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ תביעות תל-אביב

המאשימה

נגד

אחמד סכסכ
ע"י ב"כ עו"ד דן באומן

הנאשמים

הכרעת דין

לאחר שמיעת הראיות והעדויות ולאחר בחינת טענות הצדדים החלטתי להרשיע את הנאשם, אחמד סכסכ, בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, עבירה של החזקה בסמים שלא לצריכה עצמית בלבד, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"), וזאת לאחר שהמאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את כל יסודות העבירה ורכיביה.

מבוא

האם החזקה של 13 כדורי MDMA (אקסטזי), באישון ליל, על אי תנועה בתל-אביב, בעת שהנאשם נמצא עם אדם נוסף והשניים מתנהגים בצורה המעוררת חשד לאינטראקציה ביניהם והנאשם מחזיק בידו שקית ובה הסמים, ולאחר שהנאשם מבחין בשוטר הוא משליך את שקית הסמים ואז אומר לשוטר שאינו יודע במה מדובר, מבססת עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בלבד?

שאלה זו, לצד בחינת סוגיית נטלי הראיה, בחינת מבחני הפסיקה לקביעת החזקה שלא לצריכה עצמית (מבחן הכמות, מבחן יכולת המימון, ומבחן נסיבות תפיסת הסם והחזקתו), ובחינת הראיות והעדויות בנסיבות המקרה דנן לאור מבחני הפסיקה - הן נשוא הכרעת דין זו.

כתב האישום

1. לפי הנטען בכתב האישום ביום 6.7.19 בשעה 02:25 או בסמוך לכך, ברחוב הלוחמים 2 בתל-אביב, התקרב



השוטר אלכסנדר גילגורט אל הנאשם שהיה יחד עם סמי עאבסי (להלן: "סמי"). כשהבחין הנאשם בשוטר זרק מידי שיקת שהכילה 13 יחידות (כדורים) סם מסוג MDMA, המכונה "אקסטזי". במעשיו אלו, על פי הנטען, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג MDMA שלא לצריכתו העצמית, ללא היתר או רישיון מהמנהל.

גדר הכפירה והמחלוקת בין הצדדים

2. במסגרת גדר הכפירה אישר הנאשם את נכונות כל העובדות המפורטות בכתב האישום, אך טען כי החזקת הסם הייתה למטרת צריכה עצמית בלבד, וכי התכוון לנסוע למסיבת טבע עם הסמים.
3. לפיכך, אין מחלוקת בדבר נוכחות הנאשם בזמן ובמקום, בדבר היות החומר שנתפס 13 כדורים של סם מסוכן מסוג MDMA (אקסטזי), ובדבר החזקת הסם על ידי הנאשם. המחלוקת היחידה בתיק נסובה סביב התקיימות הרכיב שעניינו החזקת הסמים שלא "לצריכתו העצמית בלבד".

ראיות המאשימה

4. מטעם המאשימה העיד סמי, המוזכר בכתב האישום.
5. כמו כן, הוגשו בהסכמת הצדדים דו"ח פעולה של השוטר אלכסנדר גילגורט (1/ת), דו"ח מעצר של הנאשם (2/ת), דו"ח פעולה של השוטר נוריאל דניאל (3/ת), דו"ח פעולה של השוטר דרור יחבס (4/ת), הודעת חשוד שמסר הנאשם במשטרה ביום 6.7.19 (5/ת), טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה מיום 6.7.19 (6/ת), דו"ח ביצוע עימות בין הנאשם לסמי מיום 6.7.19 (7/ת), הודעת חשוד שמסר הנאשם במשטרה ביום 8.7.19, יחד עם טופס הודעה על זכויות (8/ת), חוו"ד מומחה מיום 11.7.19 (9/ת), טופס לוואי למוצג סם (10/ת), טופס קליטת מוצגים לבדיקה (11/ת), מזכר מאת החוקרת הגר רעות רז (12/ת), מזכר עיון בפלט ניידים של החשודים מיום 8.7.19 (13/ת) [המזכר הוגש בהסכמה, תוך השחרה חלקית ובהסתייגויות שונות, לאחר שהצדדים סיימו להביא ראיותיהם]

ראיות ההגנה

6. מטעם ההגנה העיד הנאשם.
7. כמו כן, ההגנה הגישה את תדפיס המידע הפלילי אודות העד סמי (1/נ).
8. יוער כי בעימוד הפרוטוקול נפלה טעות והמספור אינו בסדר רציף ועוקב. עדותו של העד סמי נשמעה ביום 9.1.20 ועדותו של הנאשם נשמעה ביום 8.3.20. כל ישיבה מוספרה במספור נפרד, ללא רצף. לפיכך, ומכיוון שהעידו רק העד סמי והנאשם, ההפניות לפרוטוקול בהכרעת דין זו תהיינה בהתאם למספור הקיים, בהתאם למספרי העמודים בכל ישיבה בנפרד.

דין

9. כפי שנאמר לעיל, המחלוקת היחידה הדורשת הכרעה בתיק נסובה סביב התקיימות הרכיב שעניינו החזקת הסמים שלא "לצריכתו העצמית בלבד".

נטלי הראיה

10. סעיף 31(3) לפקודה קובע כי אם כמות הסם שהוחזקה על ידי נאשם גדולה מהכמות המפורטת בתוספת השנייה לפקודה לצד סוג הסם שהוחזק, חזקה כי הנאשם החזיק את הסם שלא לצריכתו העצמית בלבד. חזקה זו הינה "**חזקת הכמות**", אשר בהתקיימותה מוטל הנטל על כתפי הנאשם להוכיח, ברמת הוכחה של "מאזן הסתברויות", כי הסם הוחזק על ידו לצריכתו העצמית בלבד.

11. עיון בתוספת השנייה לפקודה מלמד כי סם מסוג MDMA אינו נכלל בה, ולכן "חזקת הכמות" האמורה אינה חלה ביחס לסם מסוג זה.

12. לפיכך, עת מואשם נאשם בהחזקת סם מסוג MDMA, הנטל להביא ראיות ולהוכיח מעל לכל ספק סביר כי הסם הוחזק על ידי הנאשם שלא לצריכתו העצמית בלבד מוטל על כתפי המאשימה. כך גם בעניינו.

המבחנים שנקבעו בפסיקה לבחינת מטרת ההחזקה - לצריכה עצמית בלבד או שלא לצריכה עצמית בלבד

13. בבש"פ 5906/96 **גדי חונדאשווילי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע מפי כבוד השופט י. קדמי:

"אכן - כפי שטוען ב"כ העורר - לא נקבעה בתוספת השנייה לפקודת הסמים המסוכנים "חזקת כמות" לענין מטרת החזקתם של כדורי אקסטזי. ברם, אין בכך כדי למנוע הסקת מסקנה בעניין זה, מן הכמות שנתפסה בפועל, על רקע נסיבות תפיסתה ובהתחשב בהסברים שנותן המחזיק להחזקתה".

14. בתי המשפט בערכאות השונות התבססו על קביעה זו ופיתחו מספר מבחני עזר להכרעה בשאלת מטרת ההחזקה. המבחן הראשון שנקבע ענינו **כמות הסם** שנתפס וסבירות האפשרות לצריכתו העצמית על ידי הנאשם, על פי סוג הסם ומאפייני הנאשם, בהתאם להסברי הנאשם. המבחן השני שנקבע ענינו **יכולת המימון** של הנאשם את רכישת הסם שנתפס, לפי סוגו וכמותו, בהתאם למקורות הכנסתו הלגיטימית של הנאשם ולהוצאות מחייתו, וסבירות הסברי הנאשם בעניין זה. המבחן השלישי שנקבע ענינו **נסיבות החזקת הסם ונסיבות תפיסת הסם**, לרבות אופן אריזתו וחלוקתו של הסם, מקום ההחזקה, משך ההחזקה, תפיסת רכוש וחפצים נוספים ביחד עם הסם המלמדים על מטרת ההחזקה (סכומי כסף גדולים במזומן, ציוד היכול לסייע בהפצת הסם, רישומים שונים וכיו"ב), מקום התפיסה, זמן התפיסה, התנהגות הנאשם במהלך התפיסה (פעולות המעידות על החזקה שלא לצריכה עצמית, פעולות הסתרה וכיו"ב) ועוד, והכל בהתחשב בסבירות ההסברים שנותן הנאשם לכל אלו.

בהקשר זה, ראו את: ע"פ (מחוזי נצרת) 227/02 **עבוד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.7.2002); ע"פ (מחוזי תל אביב) 70069/08 **רגבי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.4.2008); ת"פ (קרית גת) 812/06 **מדינת**

ישראל נ' באיאנה (ניתן ביום 2.1.2007); ת"פ (מחוזי חיפה) 243/01 **מדינת ישראל נ' בן עמי** (ניתן ביום 24.3.2002); ע"פ 5937/94 **שאבי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.8.95).

15. לפיכך, יש לבחון האם המאשימה הצליחה להוכיח מעל לכל ספק סביר כי החזקת הסמים על ידי הנאשם הייתה שלא לצריכתו העצמית בלבד בהתאם למבחני העזר האמורים.

16. יודגש כי בהתאם לפסיקה אין מדובר במבחנים הכרחיים, מצטברים ובלעדיים. על כן, על מנת שניתן יהיה להרשיע נאשם בהחזקה שלא לצריכתו העצמית בלבד, אין חובה להוכיח שכל מבחני העזר, באופן מצטבר, מלמדים באופן ברור על החזקה שלא לצריכה עצמית בנסיבותיו של מקרה נתון. המדובר במבחני עזר, שבית המשפט יכול לעשות בהם שימוש, באופן מלא או חלקי, לצד מבחנים נוספים, על מנת לבחון האם כלל נסיבותיו של מקרה מסוים מובילות, למעלה מכל ספק סביר, למסקנה שהחזקת הסם הייתה שלא לצריכה עצמית בלבד. כל מקרה נבחן על פי נסיבותיו הייחודיות, ואפשר שניתן יהיה להרשיע נאשם גם אם המסקנה הברורה בדבר החזקה שלא לצריכה עצמית נלמדת מהתקיימותו של מבחן עזר אחד בלבד. כך, למשל, ייתכן שכמות הסם ביחס להרגלי הצריכה של הנאשם וליכולות המימון שלו לא יובילו למסקנה ברורה שהחזקת הסם הייתה שלא לצריכה עצמית, אך נסיבות תפיסת הסם והחזקת הסם על ידי הנאשם דווקא יובילו למסקנה ברורה שהחזקה הייתה שלא לצריכתו העצמית ודי יהיה בכך על מנת לקבוע שהמאשימה עמדה בנטל ההוכחה מעל לכל ספק סביר.

יישום המבחן בנסיבות המקרה דנן

17. **לאחר בחינת מבחני העזר האמורים בראי הראיות והעדויות בתיק, לרבות הסברי הנאשם, באתי למסקנה כי המאשימה הצליחה לעמוד בנטל להוכיח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם החזיק בסמים שלא לצריכתו העצמית בלבד, ואין די בגרסת הנאשם, שמצאתיה כבלתי מהימנה ובלתי סבירה, כדי לעורר ספק סביר במסקנה זו.**

מבחן כמות הסם שנתפס וסבירות האפשרות לצריכתו העצמית על ידי הנאשם

18. על פי כתב האישום, בשקית שזרק הנאשם נתפסו 13 כדורי MDMA (יצוין, כי במקומות שונים בראיות ובעדויות יוחסה לנאשם החזקה של 14 כדורים, ואולם לנוכח חוות הדעת **ת/9**, ממנה עולה כי בשקית היו 13 כדורים ועוד שבר כדור שלא נבדק, יוחסה לנאשם החזקה של 13 כדורים). כמות זו אינה גדולה מאוד אך גם אינה מזערית, וזאת לאור בחינת פסיקת בתי המשפט בנושא. בפסיקת בתי המשפט ניתן למצוא דוגמאות למקרים בהם בתי משפט הרשיעו נאשמים בהחזקת סם מסוג MDMA שלא לצריכה עצמית בלבד גם כאשר כמות הכדורים שנתפסה לא הייתה גדולה במיוחד, וזאת לאחר בחינת הכמות, לאור סבירות האפשרות להחזקת הסם לצריכה עצמית בהתאם לגרסת הנאשם ולאור יתר נסיבות המקרה (ראו: עניין **רגבי** הנ"ל, שם הורשע נאשם שהחזיק 18 טבליות של MDMA בהחזקה שלא לצריכה עצמית; עניין **עבוד** הנ"ל, שם הורשע נאשם שהחזיק 21 טבליות של MDMA בהחזקה שלא לצריכה עצמית; עניין **באיאנה** הנ"ל, שם הורשע נאשם שהחזיק 25 טבליות של MDMA בהחזקה שלא לצריכה עצמית).

19. בענייננו, הנאשם מסר בחקירותיו במשטרה כי אינו צורך סמים מסוג MDMA בקביעות (חקירתו במשטרה מיום 6.7.19, שורות 12-15) וכי התכוון לצרוך בעצמו את הכדורים שנתפסו במהלך מסיבת טבע בה תכנן להשתתף

במשך כ-24 שעות (חקירת הנאשם במשטרה מיום 6.7.19, שורות 24-25; חקירת הנאשם במשטרה מיום 8.7.19 שורות 11-16). בעדותו אף ציין כי הוא יכול לצרוך את כל הכדורים שנתפסו בתוך כ-5 שעות (עמוד 14 לפרוטוקול, שורות 27-33).

20. בעניין **עבוד** שהוזכר לעיל, קבע בית המשפט המחוזי כי:

"בקצירת האומר נציין כי בית המשפט סמך ידו על חוות דעתה ועדותה בחקירה נגדית, של סנ"צ אורית שפירא מהמטה הארצי של המשטרה, אשר העידה על הרגלי הצריכה של צרכני האקסטזי והסבירה כי השימוש בסם הזה נעשה בדרך כלל על ידי הצרכנים במסיבות סוף שבוע ואילו שימוש יומיומי בסם זה כלל לא מוכר לה והוא אף עלול להביא לתוצאות קטלניות בשל רעילותו. העדה הוסיפה והעידה כי **משתמשים מנוסים זקוקים באחת לטבליה או שתיים והם נוהגים להמתין שבועיים שלושה בין שימוש אחד למשנהוא בגלל ההשפעות הקשות והממושכות של הסם.**" (הדגשה שלי, י.ג.).

21. בהתאם לניסיון החיים העולה מפסיקת בתי המשפט, לרבות הקביעה האמורה בעניין **עבוד** ביחס להרגלי הצריכה של הסם מסוג MDMA, סבורני כי גרסתו של הנאשם, לפיה התכוון לצרוך בעצמו את כדורי ה-MDMA שנתפסו, וזאת במהלך מסיבת טבע במשך כ-24 שעות, אינה סבירה ואינה הגיונית. כעולה מקביעת בית המשפט המחוזי בעניין **עבוד** צריכת 13 כדורי MDMA במשך כ-24 שעות אינה סבירה אף ביחס לאדם הנחשב למשתמש מנוסה וקבוע בסם זה, ועל כן מקל וחומר שאינה סבירה על ידי אדם שאינו נחשב למשתמש קבוע, כפי שהעיד על עצמו הנאשם. מכאן שכמות הסמים שנתפסו, כשהיא נבחנת למול סבירות גרסת הנאשם באשר לכוונת צריכת הסמים ובאשר להרגלי צריכתו, מובילה למסקנה כי הסמים הוחזקו על ידי הנאשם שלא לצריכתו העצמית בלבד.

22. עם זאת, מאחר שלא מדובר בכמות גדולה מאוד של כדורים, ולמען הזהירות, אמנע מהסתמכות על מבחן עזר זה בלבד לשם קביעה כי הנאשם החזיק בסמים שלא לצריכתו העצמית.

מבחן יכולת מימון רכישת הסם בהתאם למקורות ההכנסה וההוצאות

23. מאחר שמדובר בכמות לא גדולה מאוד של כדורי MDMA ובהתאם לעלויות המקובלות של רכישת סם זה, כעולה מפסיקת בתי המשפט, לא ניתן לקבוע כי לנאשם לא הייתה יכולת לממן את רכישת הסם שנתפס ממקורות הכנסה לגיטימיים ובהתחשב בהוצאותיו. גרסתו של הנאשם בעניין זה לא הייתה בלתי סבירה ולא נסתרה. הנאשם מסר כי הוא רווק וכי הוא עובד בהרכבת מטבחים ומרוויח כ-300-500 ₪ ליום או כ-1,800 ₪ לשבוע או כ-7,200 ₪ לחודש. כמו כן הנאשם מסר שהוא נוהג לרכוש סמים מסוג זה לעיתים רחוקות יחסית. הגם שהנאשם טען שקיבל את משכורתו במזומן ולא הציג כל מסמך התומך בגרסתו לגבי הכנסותיו, סבורני שהמאשימה לא הצליחה לסתור את גרסתו, והוא אף לא נחקר כלל לגבי הוצאות מחייתו ולגבי עלות רכישת הסמים, ולא הוצגו ראיות בעניין. לפיכך, לא הוכח שלנאשם לא הייתה יכולת לממן את רכישת הסם ממקורות הכנסה לגיטימיים. מכאן, שלא ניתן להסיק ממבחן עזר זה כי החזקת הסמים על ידי הנאשם הייתה שלא לצריכתו העצמית בלבד.

24. לצד זאת, מובן, כי אין משמעות הדבר שניתן להסיק מכך בהכרח שהחזקת הסמים הייתה לצריכה עצמית בלבד.

מבחן נסיבות החזקת הסם ונסיבות תפיסות הסם

25. גם בחינת נסיבות החזקת הסמים על ידי הנאשם אינה מלמדת בברור על החזקה שלא לצריכתו העצמית בלבד. מדובר בכמות לא גדולה במיוחד של כדורי MDMA שהוחזקה בתוך שקית אחת וללא אריזה מיוחדת היכולה ללמד בהכרח על כוונת הפצה. הנאשם לא נחקר באשר למשך החזקת הסמים על ידו ומקום החזקתם אצלו עד לתפיסה, וכן לא הוצגו ראיות אחרות המלמדות על משך החזקה ומקום החזקה המאפיינים החזקה שלא לצריכה עצמית בלבד. כמו כן, לא נתפסו יחד עם הסמים או אצל הנאשם רכוש או חפצים נוספים המלמדים על כך שהסם הוחזק שלא לצריכה עצמית בלבד, כגון סכומי כסף גדולים במזומן, רישומים שונים המלמדים על כוונת הפצה וכד'. לצד זאת, מובן גם כאן, כי אין משמעות הדבר שניתן להסיק מכך בהכרח שהחזקת הסמים על ידי הנאשם הייתה לצריכתו העצמית בלבד.

26. בהקשר זה יצוין, כי ממזכר עיון בפלט ניידים של החשודים (ת/13), עולה כי בבדיקת הטלפון של הנאשם שנתפס ממנו לא עולה אינדיקציה לסחר בסמים. ההגנה סבורה כי מזכר זה מהווה אינדיקציה מובהקת לכך שהסמים שנתפסו הוחזקו לשימושו העצמי בלבד של הנאשם ולא למטרות מסחריות. אולם, הוסכם על הצדדים שאין במזכר זה כדי לשלול אפשרות שהנאשם עשה שימוש בטלפון נוסף, לרבות בשיחותיו עם סמי, כפי שהעיד סמי (עמוד 5 לפרוטוקול, שורות 4-6). בעדותו מסר סמי כי הטלפון של הנאשם שנתפס ונבדק הוא הטלפון הפרטי של הנאשם, וכי יש גם טלפון של "העבודה", של "סחר בסמים" (עמוד 7, שורות 3-11). לכן, גם מהעולה מהמזכר ת/13 לא ניתן להסיק בהכרח שהחזקת הסמים על ידי הנאשם הייתה לצריכתו העצמית בלבד.

27. בניגוד לבחינת נסיבות החזקת הסמים, בחינת **נסיבות תפיסת הסמים**, לרבות מקום התפיסה, זמן התפיסה, התנהלות הנאשם בסמוך לתפיסה, והתנהגותו במהלך התפיסה, מלמדות דווקא, ובאופן מובהק, על החזקה שלא לצריכה עצמית בלבד, והסברי הנאשם באשר לנסיבות אלו אינם מהימנים ואינם סבירים כך שלא ניתן לקבלם.

28. אין חולק כי הסמים נתפסו לאחר שהשוטר אלכסנדר גילגורט (ת/1, שהוגש בהסכמה כראיה לאמיתות תוכנו) הבחין, בסמוך לשעה 02:24 לפנות בוקר, בשני אנשים עומדים על אי תנועה ברחוב הלוחמים 2 בתל-אביב ומתנהגים בצורה שעוררה את חשדו, לרבות הוצאת יד מהכיס והחזרתה אליו על ידי אחד החשודים (סמי) ואגרוף יד על ידי החשוד השני (הנאשם). עוד אין חולק כי כאשר השוטר התקרב אל הנאשם והזהדה כשוטר השליך הנאשם מידו המאוגרפת על פני הכביש מהעבר השני שקית, שלאחר מכן נתפסה ובה נמצאו הסמים. כן אין חולק כי כאשר השוטר שאל את הנאשם מה הוא זרק אמר הנאשם "לא יודע מה מדובר אני בדרך למסיבה". העובדה שהנאשם החזיק בשקית ובה 13 כדורי MDMA, כשהוא עומד על אי תנועה בתל-אביב, בשעה 02:24 לפנות בוקר, ואיתו נמצא אדם נוסף (סמי) והשניים מתנהגים בצורה המעוררת חשד לאינטראקציה כלשהי ביניהם, סמי מוציא יד מהכיס ומחזירה אליו והנאשם מחזיק בשקית ובה סמים, ולאחר שהנאשם מבחין בשוטר הוא משליך את שקית הסמים ואז אומר לשוטר שניגש אליו שאינו יודע במה מדובר - תומכת במסקנה כי מדובר בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. השילוב של מקום התפיסה, מועד התפיסה, התנהגות הנאשם וסמי במקום, פעולת ההסתרה שביצע הנאשם על ידי השלכת השקית, וניסיון הנאשם להרחיק עצמו תחילה מהסמים, מבססים את המסקנה כי הסמים הוחזקו על ידי הנאשם שלא לצריכתו העצמית.

29. גרסתו של הנאשם ביחס למפגש האמור עם סמי וביחס להתנהגותו באירוע הייתה בלתי מהימנה, בלתי סבירה ולא הגיונית ועל כן היא נעדרת משקל ראייתי ממשי, ואין בה כדי לעורר אף לא ספק סביר במסקנה העולה מנסיבות

התפיסה, לפיה מדובר בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית בלבד. הנאשם מסר כי הוא מכיר את סמי אך הוא אינו מכר קרוב שלו (עמוד 6 לפרוטוקול, שורות 4-5), וגם סמי אישר זאת (עמוד 17 לפרוטוקול, שורות 10-18). הנאשם מסר כי בערב האירוע התכוון לנסוע למסיבת טבע, שם תכנן להשתמש בכדורי ה-MDMA שהיו אצלו. הנאשם סיפר עוד כי נפגש עם סמי טרם הנסיעה למסיבה לאחר שסמי התקשר אליו ואמר לו שהוא צריך לדבר איתו בדחיפות ולהיפגש איתו "די מקרוב", מבלי להסביר מדוע, והשניים קבעו להיפגש ליד וולפסון. כשהגיע למקום אמר לסמי שלום ואז הגיעה המשטרה. גרסה זו של הנאשם היא גרסה מתחמקת, מופרכת ובלתי סבירה על פניה. אין כל היגיון בכך שהנאשם יפגוש אדם, שלדבריו אינו מכר קרוב שלו, ב-02:24 לפנות בוקר, על אי תנועה באמצע כביש בתל-אביב, כשהוא בדרכו למסיבת טבע, רק מכיוון שאותו אדם התקשר אליו וביקש ממנו להיפגש בדחיפות מבלי להסביר את סיבת הדחיפות ואת מטרת הפגישה. גם כאשר נשאל הנאשם בחקירתו הנגדית מדוע נקבעה הפגישה במקום ובזמן שנקבעה, מבלי שידע כלל מה מהות הפגישה, והפגישה תוכננה להיות קצרה מאוד, הוא עצמו השיב ש"אין לי תשובה" לכך (עמוד 13 לפרוטוקול, שורות 28-32). הנאשם גם אישר בחקירתו הנגדית שמדובר במפגש חריג עבורו (עמוד 13 לפרוטוקול, שורות 26-27). טענתו של הנאשם כי כאשר פגש את סמי הם רק שוחחו ואמרו שלום ואז הגיעה המשטרה, סותרת את דברי השוטר גילגורט ב**ת/1** באשר למעשי הנאשם וסמי בשלב שטרם ניגש אליהם. הנאשם לא סיפק הסבר משכנע מדוע לא ביקש מסמי לדעת מהו אותו עניין "דחוף" שמחייב שיחה מיידית באישון ליל, כשהנאשם בדרכו למסיבה, ואינו סובל דיחוי למועד מאוחר יותר. הנאשם לא סיפק הסבר משכנע מדוע לא ביקש לדבר עם סמי על אותו עניין "דחוף" בטלפון, ומה הייתה המניעה לשוחח על העניין בטלפון שחייבה מפגש פנים אל פנים באישון ליל על אי תנועה. ככל שהנאשם אכן היה בדרכו למסיבת טבע שם התכוון להשתמש בסמים העובדה שלקח את הסמים איתו ברכב אינה מחשידה, אולם הנאשם לא סיפק כל הסבר מדוע, כאשר נפגש עם סמי, הוא לא הותיר את הסמים ברכב ומדוע לקח אותם עמו בכיסו. השוטר גילגורט ציין בדוחו **ת/1**, שכאמור הוגש בהסכמה כראיה לאמיתות תוכנו, שהנאשם הלך כשיד שמאל שלו מאוגרפת ואז כאשר הבחין בשוטר זרק הנאשם מיד זו את השקית. בניגוד לגרסת הנאשם, השוטר גילגורט לא מציין דבר על כך שהנאשם הכניס יד לכיסו ורק אז זרק את השקית. מכיוון שדו"ח הפעולה **ת/1** הוגש כראיה לאמיתות תוכנו מבלי שהשוטר גילגורט העיד ונחקר, יש לדחות את גרסת הנאשם לפיה הסמים היו בכיס והוא הוציאם רק כאשר הבחין בשוטר. לכן, מן הסתם, הנאשם לא סיפק כל הסבר מדוע שכשפגש את סמי הוא החזיק בידו שקית ובה סמים אם מטרת המפגש לא הייתה קשורה לסמים, וגם בכך יש כדי לחזק את המסקנה שהחזקת הסמים הייתה שלא לצריכתו העצמית בלבד.

30. אין חולק כי בעת האירוע היה עם הנאשם אדם נוסף, מוחמד בודה שמו, שבעת המפגש של הנאשם עם סמי נשאר ברכב. אותו אדם, שהנאשם תיאר כחברו, יכול היה אולי לאשר את גרסת הנאשם לפיה היה בדרכו למסיבת טבע שם התכוון לעשות שימוש עצמי בסמים שנתפסו, ויכול היה אולי לאשר את גרסת הנאשם באשר לרקע המפגש עם סמי. חרף זאת הנאשם נמנע מלזמן את בודה להעיד לטובתו, מבלי לספק הסבר ממשי לכך. הימנעות זו של הנאשם מהבאת ראיה, שיכול היה להביאה ויכולה הייתה לחזק את גרסתו, מבלי לספק הסבר משכנע לכך, אמורה לפעול לחובתו (ראו: ע"פ 531/80 **ברוך אבוחצירא נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.8.82)). עם זאת, מכיוון שאותו בודה לא נכח במפגש של הנאשם עם סמי ומאחר שהנאשם לא נחקר בעניין זה כך שלא הוברר עד כמה עדותו של בודה הינה אכן רלוונטית למחלוקות, לא אייחס להימנעות זו משקל של ממש.

31. מעבר לכך, הגם שהנאשם הקפיד למסור בעקביות מהרגע הראשון כי היה בדרך למסיבה, גרסת הנאשם הייתה לא מהימנה. הרושם הבלתי אמצעי שהותירה עדותו ואותות האמת שעלו ממנה לימדו על עדות מתחמקת, ולעיתים אף מתחכמת, על סתירות פנימיות וחיצוניות, לרבות בסוגיות מרכזיות, ועל קושי לספק הסברים משכנעים לקשיים ולסתירות בגרסאותיו. ראשית, תגובתו הראשונה של הנאשם בשטח לשוטר גילגורט לשאלתו מה זה מה שזרק הייתה

"לא יודע מה מדובר" (בדו"ח הפעולה **1/ת**), והנאשם לא אישר בשלב זה שמדובר בסמים שלו שנועדו לצריכתו העצמית (לא בדו"ח הפעולה **1/ת** ולא בדו"ח המעצר **2/ת**). רק בעת גביית הודעתו במשטרה אישר שמדובר בסמים שלו ושהחזיקם לצריכתו העצמית. שנית, כאמור, הנאשם טען כי בעת המפגש עם סמי שקית הסמים הייתה בכיסו והוא הוציאה וזרקה רק כאשר הבחין בשוטרים. לעומת זאת, השוטר גילגורט, שדו"ח הפעולה שלו (**1/ת**) הוגש בהסכמה לאמיתות תוכנו, מסר כי הבחין בנאשם כשיד שמאל שלו מאוגרפת ואז הנאשם זרק את השקית ביד שמאל כשהבחין בשוטרים. השוטר גילגורט לא מציין שהנאשם הכניס יד לכיסו ואז זרק את השקית אלא מתאר את מהלך הדברים ברצף - יד מאוגרפת ואז השלכת השקית מאותה יד. בנוסף, הנאשם מסר מספר גרסאות סותרות באשר לאופן שבו התכוון להגיע למסיבה ובאשר לחלקו של חברו בודה בדבר. כך, בחקירתו הראשונה במשטרה (**5/ת**) מסר הנאשם כי אותו בודה היה אמור להסיעו למסיבה. בחקירתו השנייה במשטרה (**8/ת**) מסר הנאשם כי אותו בודה היה אמור רק להורידו בתחנה המרכזית ומשם הוא היה אמור להגיע למסיבה באוטובוס. בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם לגרסתו הראשונה, לפיה בודה אמור היה להסיעו למסיבה (עמוד 5, שורות 24-25; עמודים 10-11 לפרוטוקול). הסברי הנאשם באשר לשינוי בגרסאותיו היו לא משכנעים. הנאשם גם שינה גרסאותיו באשר למשך היכרותו עם סמי, כשבמשטרה מסר שהכיר את סמי כשנתיים וחצי לפני האירוע (**5/ת**, שורות 87-88) ובעדותו בבית המשפט מסר שהכיר את סמי כחמש שנים לפני כן (כפי שהעיד סמי) ואישר ששיקר במשטרה בנושא זה (עמוד 9, שורות 14-20). כמו כן, הנאשם שינה גרסאותיו במענה לשאלה מי משתמש בטלפון שלו, כאשר בחקירתו הראשונה במשטרה (**5/ת** שורות 138-139) מסר שהטלפון הנייד שלו הוא בשימוש הבלעדי ואף אחד אחר לא משתמש בו, ובחקירתו השנייה במשטרה (**8/ת** שורות 87-91), כמו גם בעדותו בבית המשפט (עמוד 11 לפרוטוקול, שורות 12-23; 28), מסר שישנם עוד אנשים רבים העושים שימוש בטלפון הנייד שלו. הנאשם לא סיפק כל הסבר לפער זה בגרסאותיו (עמוד 11 לפרוטוקול, שורות 22-23; 29-30). הנאשם שינה גרסאותיו גם ביחס להרגלי צריכת סמים ואלכוהול על ידו, כשבמשטרה מסר שעושה שימוש בסמים פעם בשנה כשיוצא למסיבות ושלל שימוש בסמים ובאלכוהול פרט לשימוש באקסטזי (**5/ת**, שורות 12-15; 64-67), ואילו בעדותו בבית המשפט מסר שכן עושה שימוש גם באלכוהול ובחשיש ויותר מפעם בשנה (עמוד 14 לפרוטוקול, שורות 7-11; 14-26). כשנשאל אודות הפער בגרסאותיו ענה הנאשם "ככה". לפיכך, גרסתו של הנאשם, שהייתה מתפתחת ומתחמקת, ואופיינה בסתירות פנימיות וחיצוניות, לרבות בסוגיות מרכזיות, אינה מהימנה בעיני ואני מוצא להעניק לה משקל ראייתי נמוך.

32. חיזוק משמעותי למסקנה לפיה נסיבות תפיסת הסמים מלמדות באופן מובהק על החזקתם על ידי הנאשם שלא לצריכתו העצמית בלבד מצוי בעדותו של העד סמי. העד סמי העיד (עמודים 4-6 לפרוטוקול; עמוד 14 לפרוטוקול, שורות 21-22; **4/ת**) כי הכיר את הנאשם כחמש שנים לפני האירוע, וכי באותו ערב יצר קשר טלפוני עם הנאשם וביקש לרכוש ממנו "בוף" (חשיש) ב-50 ש"ח. הנאשם אמר לסמי כי הוא באמצע "סידור", והשניים תיאמו להיפגש בוולפסון לצורך ביצוע הרכישה, וכך נפגשו באישון ליל על אי תנועה ברחוב הלוחמים בתל-אביב. כאשר פגש את הנאשם, הוציא סמי כסף מכיסו, והנאשם, שהחזיק שקית בידו, הציג לו אותה, ואמר לו "קח". סמי ראה שמדובר בסם מסוג אקסטזי ולא בחשיש ואמר לנאשם שאינו מעוניין. הנאשם הציע לסמי להמתין עד שישגי עבורו חשיש, אך סמי לא רצה להמתין ולכן החזיר את הכסף לכיסו ועמד ללכת, ואז "קפצה" עליהם המשטרה.

33. הגם שהעד סמי, על פי עברו הפלילי, אינו "טלית שכולה תכלת", והגם שנתגלו קשיים מסוימים בגרסאותיו, מצאתי את עדותו כמהימנה וברת משקל ראייתי ממשי. העד סמי מסר גרסה שליבתה הייתה עקבית, ברורה, יציבה, אחידה, מפורטת ועשירה בפרטים, והיא נמסרה לשוטרים כבר מהרגע הראשון בשטח (**4/ת**). ליבת גרסתו של סמי הייתה משכנעת, סבירה והגיונית, והסברו באשר לנסיבות המפגש עם הנאשם ולנסיבות תפיסת הסמים היה משכנע וקוהרנטי, ותאם גם את הראיות החיצוניות, לרבות את דברי השוטר גילגורט בדו"ח הפעולה **1/ת**, וזאת בניגוד

לגרסתו של הנאשם בעניין מרכזי זה. גם ההתרשמות הבלתי אמצעית מעדותו של סמי ומאותות האמת שעלו ממנה הייתה כי מדובר בעדות שלילתה אמינה ונכונה. סמי העיד בביטחון ובפירוט וענה באופן מספק על כל השאלות שהוטחו בו. הקשיים השונים שהתגלו בעדות לא נגעו לליבת הגרסה ולא ירדו לשורשו של עניין, וניתנו להם הסברים סבירים ומספקים.

34. כאמור, ליבת גרסתו של סמי מתיישבת היטב עם תיאורו של השוטר גילגורט בדו"ח הפעולה **ת/1**, שהוגש כראיה לאמיתות תוכנו. השוטר גילגורט מתאר, כצופה מהצד ב"סרט אילם", את מהלך ההתרחשויות באופן התואם את גרסתו של סמי. כך, השוטר מתאר את סמי מכניס יד לכיסו ואז מחזיר אותה, באופן התואם את גרסת סמי לפיה הוציא כסף כדי לשלם לנאשם עבור הסמים ואז, לאחר שראה שהנאשם מבקש למכור לו סמים מסוג שאינו חפץ בו, השיב את הכסף לכיסו ופנה ללכת (עמוד 4 לפרוטוקול; עמוד 5 לפרוטוקול, שורות 23-24). כן, השוטר מתאר שיד שמאל של הנאשם הייתה מאוגרפת ואז, לאחר שהבחין בשוטרים, הנאשם השליך את שקית הסמים מידיו, וזאת באופן התואם את תיאורו של סמי, לפיו הנאשם החזיק בידו שקית ובה סמים מסוג MDMA והציג לו אותה ואחר כך זרק אותה, ובשונה מגרסת הנאשם לפיה בעת השיחה עם סמי הסמים היו בכלל בכיסו. גם עצם העובדה שהנאשם יצא מהרכב כשהסמים עמו, במקום להשאירם ברכב, מחזקת את גרסתו של סמי לפיה הנאשם ביקש למכור לו את הסמים הללו, בעוד שעובדה זו אינה מתיישבת עם גרסת הנאשם, שלפיה לא הייתה לנאשם כל סיבה לקחת את הסמים עמו, כל שכן להחזיקם בידו בזמן שהוא מדבר עם סמי.

35. חיזוק חיצוני נוסף לגרסתו של סמי מצוי בעובדה שהנאשם עצמו מאשר כי כשסמי נעצר נתפסו עליו 70 ש"ח (**ת/8**, שורות 40-41), וסכום זה תואם את גרסתו של סמי, לפיה ביקש לקנות מהנאשם "בוף" ב-50 ש"ח (עמוד 4 לפרוטוקול, שורה 20), והגיע למקום עם 70 ש"ח (עמוד 5 לפרוטוקול, שורה 22; עמוד 7 לפרוטוקול, שורות 17-22).

כמו כן, בעדותו של סמי הוצגו לו פלטי שיחות טלפון שלו ושל הנאשם, ופרטי השיחות הללו תאמו את גרסתו של סמי באשר לקשר הטלפוני בינו לבין הנאשם באותה התקופה (עמוד 6 לפרוטוקול, שורות 26-31; **ת/13**).

36. העובדה שלחובתו של סמי הרשעות קודמות לא מעטות בעבירות סמים, לרבות בעבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית (**נ/1**) אינה שוללת מיניה וביה את מהימנותו ואת משקלה של עדותו. ראשית, סמי לא שלל שהוא בעל עבר פלילי, לרבות בתחום הסמים. העובדה שלאדם המבקש לרכוש סמים יש עבר מכביד בעבירות סמים, לרבות בעבירות סמים חמורות (כגון סחר והחזקה), אינה חריג במחוזותינו, ופעמים רבות היא אף כרוכה בשימוש בסם, למרבה הצער. שנית, הנאשם לא טען, באף אחת מגרסאותיו במשטרה או בעדותו בבית המשפט, כי מצב הדברים היה הפוך מהנטען על ידי סמי ושלמעשה סמי הוא זה שביקש למכור לו את הסמים שנתפסו. טענת ההגנה בסיכומים, לפיה שאלת החלפת דבר מה בין הנאשם לבין סמי בעת המפגש נותרה מעורפלת ועל כן לא ניתן לשלול את האפשרות שסמי הביא את הסמים למקום והוא שביקש למכור אותם לנאשם, אין לה על מה שתסמוך. כאמור, הנאשם לא טען זאת, ולמעשה מסר גרסה השוללת טענה זאת. הנאשם מסר, במספר הזדמנויות, שהגיע למקום כשהסמים כבר היו אצלו בכיס, אחרי שקנה אותם מאדם שסירב למסור את פרטיו, ואלמלא סמי היה מתקשר אליו היה נוסע למסיבה עם הסמים שכבר היו אצלו (עמוד 5 לפרוטוקול, שורה 28 - עמוד 6, שורה 1; עמוד 14 לפרוטוקול, שורה 4; עמוד 8 לפרוטוקול, שורות 6-10; **ת/8**, שורות 21-23; **ת/7**, שורה 99). גם סמי שלל בעדותו במפורש טענה זו (עמוד 16 לפרוטוקול, שורות 19-22). הפער בין הדברים שכתב השוטר גילגורט בעניין אי הבחנתו בהעברת דבר מה בין החשודים בדו"ח הפעולה **ת/1** לבין הדברים שכתב בנושא

בדו"ח המעצר **ת/2** (שם כתב שהבחין בהעברת שקית) אכן קיים, אך מכיוון שההגנה ויתרה על חקירתו והסכימה להגשת המסמכים כראיה לאמיתות תוכנם, ובשים לב לגרסתו הברורה האמורה של הנאשם בעניין זה, לא ניתן לבסס על פער זה את הטענה כאילו סמי הוא שהביא את הסמים שנתפסו וביקש למכור אותם לנאשם, אף לא ברמת הספק הסביר, והטענה נותרת כהשערה ספקולטיבית בעלמא בלבד. גם העובדה שלחובתו של סמי תלוי ועומד מאסר מותנה, והעובדה כי חשש מהסתבכות שתשיבו למאסר (**ת/4**), אינן מקימות, בנסיבות המקרה דנן, מניע ממשי להפליל את הנאשם, שכן בשום שלב במהלך התפיסה, המעצר והחקירה לא נטען כנגד סמי כי הסמים שייכים לו, כי החזיק בהם או כי הוא זה שביקש למכרם לנאשם. החשש של סמי מהסתבכות כאשר הגיעה המשטרה ונתפסו סמים במקום הוא מובן וטבעי לחלוטין בנסיבות, וסמי נתן לטענות ההגנה בעניין זה מענה מספק בחקירתו הנגדית (עמוד 14 לפרוטוקול, שורות 27 ואילך). לא עלתה במשפט גם כל טענה לקיום סכסוך קודם כלשהו בין הנאשם לבין סמי. הרושם העולה מהתנהלותו של סמי בעת המעצר, בחקירה ובעדותו בבית המשפט, הוא כי סמי ביקש לספר את האמת, אף במחיר של עימות עם הנאשם (גם אם לא שש לכך), על מנת שלא להסתבך על לא עוול בכפו. שלישית, בהתאם לפסיקה, העובדה שלעד יש עבר פלילי, ואף עבר מכביד ורלוונטי, אינה שוללת באופן גורף את מהימנותו ואת יכולתו של בית המשפט להסתמך על עדותו ולהעניק לה משקל ממשי. יש להתמקד בבחינת תוכן עדותו של העד בנוגע לשאלות השנויות במחלוקת בהתאם למבחני המהימנות והמשקל המקובלים, ולבחון את השפעת העבר הפלילי של העד בכל מקרה לפי נסיבותיו. במקרה דנן, כאמור, אינני סבור שיש בעברו הפלילי של סמי כדי לפגוע באופן ממשי במהימנות עדותו ובמשקלה.

37. אינני סבור שהעובדה שסמי תיאר עם הנאשם כי ירכוש ממנו חשיש ובפועל הנאשם הגיע לפגישה עם סמים מסוג MDMA הופכת את גרסתו של סמי לבלתי סבירה, שכן אין מחלוקת שהפגישה בין סמי לבין הנאשם נקבעה בהתראה קצרה (וסמי אף העיד שהנאשם אמר לו שהוא באמצע "סידור"), ולא מן הנמנע שההתראה הקצרה גרמה למצב זה. כן, יש להניח כי הנאשם לא ידע מראש מה תהיה עמדתו של סמי ביחס להצעה, לא ידע מראש מה סכום הכסף שסמי יביא עמו, וגם במהלך המפגש הנאשם לא יכול היה לדעת אם לסמי יש סכום כסף נוסף פרט ל-50 ש"ח שהוציא מכיסו. לא מן הנמנע שהנאשם "ניסה את מזלו" למכור לסמי את הסמים שהיו זמינים לו באותה העת. גם דבריו של סמי בעימות **ת/7** לפיהם כנראה הנאשם הציע לו כמה כדורי אקסטזי ללא תשלום אינם הופכים את גרסתו לבלתי סבירה. בחינת כלל דבריו של סמי, במשטרה ובעדותו, וההתרשמות הבלתי אמצעית ממנו, מלמדות על כך שסמי ביקש לומר את האמת על מנת שלא יסתבך על לא עוול בכפו, אך גם לא שש לסבך את הנאשם, ועל רקע זה יש להבין את דבריו האמורים. יש לשוב ולהדגיש כי ליבת גרסתו של סמי, לפיה ביקש לרכוש מהנאשם חשיש והנאשם הציע לו אקסטזי נותרה ברורה ועקבית לכל אורך הדרך. כך, גם אינני סבור שהעובדה שסמי הורשע בעבר בסחר בסמים ובהחזקת סמים, באופן המלמד על נגישותם של סמים עבורו, הופכת את גרסתו, לפיה ביקש לרכוש סמים מהנאשם, לבלתי סבירה. ניסיון החיים השיפוטי מלמדנו כי שרשרת הפצת הסם היא מורכבת, וכי ישנן חוליות בשרשרת זו, של צרכני סמים, אשר מחזיקות וסוחרות בסמים מעת לעת, בעיקר לשם מימון צריכת הסם על ידם, מבלי שיש להן נגישות קבועה לסמים.

38. הסתירות והקשיים בגרסתו של סמי, עליהם הצביעה ההגנה, לא נגעו לליבת הגרסה ולא ירדו לשורשו של עניין, וניתנו להם הסברים סבירים ומספקים. כך, סמי הסביר באופן מספק מדוע ביקש לרכוש סמים למרות שהעיד על עצמו כמי שנקי מסמים באותה העת (עמוד 8 לפרוטוקול, שורות 5-25; עמוד 14 לפרוטוקול, שורות 14-18; עמוד 17 לפרוטוקול, שורות 21-24), וממילא אין המדובר בעניין הנוגע לליבת גרסתו של סמי בנוגע לאירוע. כן, סמי מסר הסברים מספקים לכך שתחילה לא ענה במדויק באשר לעברו הפלילי ואף שלל שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה (עמוד 12 לפרוטוקול, שורות 2-6).

39. אין בידי גם לקבל את טענת ההגנה לפיה המאשימה עצמה אינה רואה בגרסתו של סמי כמהימנה, מאחר שהנאשם לא הועמד לדין בגין עבירת ניסיון לסחר בסמים אלא רק בגין עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. ראשית, יסודות העבירה של סחר בסם מסוכן שונים מיסודות העבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, והם כוללים גם דרישה להוכחת רכיבים נוספים, כגון הוכחות כוונה להעביר את הסמים כנגד תמורה. לכן, סביר בהחלט כי המאשימה סברה שיש בידה די ראיות המקימות סיכוי סביר להרשעה בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית אך לא להרשעה בעבירה של ניסיון לסחר בסמים, וזאת גם אם ראתה בגרסתו של סמי כמהימנה. כך, למשל, ייתכן שדבריו של סמי בעימות, לפיהם כנראה שהנאשם הציע לו את הסמים בלי כסף, היוו שיקול לגיטימי להבחנה שערכה המאשימה בהקשר זה. שנית, בתיק קיימות ראיות נוספות, פרט לעדותו של סמי, התומכות בהרשעה בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, כגון כמות הסמים שנתפסו ונסיבות התפיסה כפי שתוארו על ידי השוטר גילגורט (בנפרד מגרסתו של סמי), אך אין בראיות אלו כדי לתמוך באופן מספק בהרשעה בניסיון לסחר בסמים. יש לזכור, כי בידי המאשימה נתונה הפררוגטיבה לבחור את סעיף האישום המתאים, בהתאם לראייתה את הראיות ובחינתן לאור הכלל של סיכוי סביר להרשעה. מכאן שאין ממש בטענת ההגנה בעניין זה.

40. אשר על כן, אני מקבל את עדותו של העד סמי כעדות מהימנה וברת משקל ראייתי ממשי, ומכאן שיש בה משום חיזוק משמעותי למסקנה לפיה נסיבות תפיסת הסמים מלמדות באופן מובהק על החזקתם על ידי הנאשם שלא לצריכתו העצמית בלבד.

הכרעה

41. לאחר ניתוח כלל הראיות וכלל העדויות, ולאחר בחינת טענות הצדדים, אני קובע כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה **להוכיח, מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם החזיק בסמים שנתפסו שלא לצריכתו העצמית בלבד.**

42. מסקנתי זאת מבוססת על **כמות הסמים** שנתפסו ושליטת סבירות האפשרות לצריכתם העצמית על ידי הנאשם, על פי סוג הסם ומאפייני הנאשם בהתאם להסבריו שלו, ועל **נסיבות תפיסת הסמים**, לרבות מקום התפיסה, זמן התפיסה, התנהלות הנאשם וסמי בסמוך לתפיסה, והתנהגות הנאשם במהלך התפיסה, המלמדות בבירור על החזקת הסמים שלא לצריכתו העצמית בלבד, וזאת לאחר שלילת ההסברים שנתן הנאשם לנסיבות אלו וקבלת גרסתו של סמי ביחס לנסיבות אלו. אני קובע עוד כי גרסת הנאשם לא מקימה במקרה דנן אף ספק סביר שמא ההחזקה הייתה לצריכתו העצמית בלבד.

43. מאחר שהמאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את כל יסודות ורכיבי העבירה של החזקת סמים שלא לצריכתו העצמית בלבד על ידי הנאשם - **אני מרשיע אותו בביצוע עבירה של החזקה בסמים שלא לצריכה עצמית בלבד, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודה.**

ניתנה היום, ט' טבת תשפ"א, 24 דצמבר 2020, במעמד הצדדים